

31979L0007

10.1.1979

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 6/24

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 19 декември 1978 година
относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване

(79/7/ЕИО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Асамблеята ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че член 1, параграф 2 от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 г. относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионална квалификация и развитие и условия на труд ⁽⁴⁾ предвижда с оглед постепенното прилагане на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване Съветът да приеме по предложение на Комисията разпоредби, които определят неговия обхват, значение и обстоятелствата, при които се прилага; като има предвид, че Договорът не предоставя специфични правомощия за тази цел;

като има предвид, че принципът на равното третиране в сферата на социалното осигуряване следва да бъде приложен първо в законно установените схеми, които осигуряват закрила срещу рисковете болест, инвалидност, старост, трудова злополука, професионални заболявания и безработица, както и в разпоредбите, отнасящи се до социалното подпомагане дотолкова, доколкото те са предназначени да допълнят гореспоменатите схеми или да ги заменят;

като има предвид, че прилагането на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване не засяга разпоредбите относно закрилата на жените поради майчинство; като има предвид, че в това отношение държавите-членки могат да приемат специфични разпоредби, предназначени за премахването на слушачите на неравно третиране на жените,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива има за цел постепенното прилагане в сферата на социалното осигуряване и на другите елементи на социалната закрила, предвидени в член 3, на принципа на равното

третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване, наричан по-долу „принцип на равното третиране“.

Член 2

Настоящата директива се прилага по отношение на трудоспособното население, включително на самостоятелно заетите лица, на работниците и на самостоятелно заетите лица, които са прекъснали дейността си поради заболяване, злополука или принудителна безработица и на лицата, търсещи работа, както и по отношение на пенсионираните или инвалидизирани работници и самостоятелно заети лица.

Член 3

1. Настоящата директива се прилага:

а) в законно установените схеми, които осигуряват закрила срещу следните рискове:

- болест,
- инвалидност,
- старост,
- трудови злополуки и професионални болести,
- безработица;

б) за разпоредбите, отнасящи се до социалното подпомагане дотолкова, доколкото те са предназначени да допълнят посочените в буква а) системи или да ги заменят.

2. Настоящата директива не се прилага по отношение на разпоредбите, отнасящи се до пенсията на преживял съпруг/а, нито по отношение на тези, отнасящи се до семейните добавки, с изключение на семейните обезщетения, отпуснати като увеличаване на обезщетенията поради наличието на посочените в параграф 1, буква а) рискове.

3. С цел да осигури прилагането на принципа на равното третиране в професионалните схеми, Съветът, по предложение на Комисията, следва да приеме разпоредби, които определят обхвата на този принцип, значението му и обстоятелствата, при които се прилага.

⁽¹⁾ ОВ С 34, 11.2.1977 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ С 299, 12.12.1977 г., стр. 13.

⁽³⁾ ОВ С 180, 28.7.1977 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ L 39, 14.2.1976 г., стр. 40.

Член 4

1. Принципът на равното третиране означава, че не се допуска каквато и да е дискриминация, основана на пола, пряко или косвено, в частност чрез позоваване на брачното или семейното положение, особено що се отнася до:

- обхвата на схемите и условията за достъп до тях;
- задължението за внасяне на осигурителните вноски и изчисляването на вноските;
- изчисляването на обезщетенията, включително и увеличенията, дължими за съпрузи и на издържани лица и условията, които определят продължителността и запазването на правото на обезщетение.

2. Принципът на равното третиране не накърнява разпоредбите относно закрилата на жените поради майчинство.

Член 5

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за отмяна на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране.

Член 6

Държавите-членки въвеждат в националните си законодателства необходимите мерки, които да дадат възможност на всички лица, които смятат, че са ошетени поради неприлагането на принципа на равното третиране, да предявят своите претенции по съдебен ред след евентуалното сезиране на други компетентни органи.

Член 7

1. Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да изключват от приложното ѝ поле:

- а) определянето на пенсионната възраст за старост и прослужено време и евентуалните възможности за други обезщетения;
- б) привилегиите, свързани с правото на пенсия за старост, предоставяни на лица, които са отгледали деца; придобиването на право на обезщетение след прекъсване на работа поради отглеждането на деца;
- в) придобиването на право на обезщетение поради старост или инвалидност на основание прехвърлени права на съпругата;

г) предоставяне на добавки към дългосрочни обезщетения за инвалидност, старост, трудова злополука и професионална болест за съпруга, която се издържа от титуляря;

д) последиците от упражняването, преди приемането на настоящата директива, на правото на избор да не се придобиват права или да не се поемат задължения в рамките на дадена законно установена схема.

2. Държавите-членки периодично правят преглед на изключенията по параграф 1, за да се уверят доколко е оправдано съществуването на тези изключения от гледна точка на социалното развитие в тази област.

Член 8

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, в срок до шест години от нотифицирането ѝ. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива, включително и мерките, които приемат съгласно член 7, параграф 2.

Те уведомяват Комисията за основанията, поради които са запазили съществуващи разпоредби в областите, цитирани в член 7, параграф 1, и за възможностите за тяхното последващо преразглеждане.

Член 9

В срок до седем години от нотифицирането на настоящата директива държавите-членки предоставят на Комисията цялата необходима информация, с цел да ѝ дадат възможност да изготви доклад относно прилагането на настоящата директива, който да внесе в Съвета, и да предложи всички необходими мерки за прилагането на принципа на равното третиране.

Член 10

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 1978 година.

За Съвета

Председател

H.-D. GENSCHER